

„Binecuvântată ești tu între femei !”

Auzind Fecioara de la înger că a zămislit Elisabeta, a mers către aceea, mai întâi bucurându-se pentru binele rudeniei sale, iar mai apoi și ca o înțeleaptă, voind desăvârșit a i se adeveri de i-a spus lucruri adevărate cel ce i s-a arătat ei, ca dintru aceasta și pentru sine să nu se îndoiască. Că întemeiată fiind, se temea ca nu cumva să se amăgească. Și aceasta o săvârșea nu că și cum nu ar fi crezut, ci mai cu dinadinsul, vrând să învețe lucrul ce i fusese vestit.

Deci la munte locuia Zaharia și, pentru aceasta, a mers acolo. Iar pruncul Ioan, mai deosebit decât ceilalți prunci „saltă” în pântecele maicii. Pentru aceasta și mai mare este decât Prorociei, căci aceia adică, după ce s-au născut au prorocit, iar acesta, în pântecele maicii fiind, s-a învrednicit de un dar ca acesta. Vezi, dar, că Fecioara s-a închinat Elisabetei. Deci glasul Fecioarei a fost glas al lui Dumnezeu Care Se întrupase întru dânsa și, pentru aceasta și pe Înaintemergătorul în pântece l-a umplut de dar și l-a făcut a proroci. Căci câte a zis Elisabeta cu prorocie către Maria, nu au fost graiuri ale Elisabetei, ci ale pruncului său.

Iar a Elisabetei numai gura slujea, precum și gura Mariei a slujit Fiului lui Dumnezeu, Care era în pântecele ei.

*Vizita Fecioarei Maria la
Elisabeta,
frescă din biserica Timios
Stavros, Pelendri, districtul
Limassol, Cipru (sec. al XIV-lea)*

Căci atunci când a săltat pruncul în pântece, atuncea s-a umplut Elisabeta de Duh Sfânt. Iar de nu ar fi săltat pruncul ea nu ar fi prorocit. Deci, precum zic că Prorociei mai întâi se uimeau și de Dumnezeu se insuflau și [doar] apoi prorocau, așa poate și Ioan, mai întâi a săltat ca și cum uimindu-se și de Dumnezeu insuflându-se, apoi prin gura maicii sale a prorocit.

Și ce a prorocit?

”Binecuvântată ești tu între femei”; apoi fiindcă multe femei sfinte au născut copii necurați, precum Rebeca pe Isav (*Facere 25,25*), zice ”și binecuvântat este Rodul pântecelui tău”. Încă și în alt chip poate a se înțelege: ”Binecuvântată ești tu între femei”. Ca și cum ar fi întrebat cineva: ”Pentru ce?”, adaugă pricina: ”Pentru că «binecuvântat este Rodul pântecelui tău», adică pentru că Dumnezeu este ”Rodul pântecelui tău”, că numai Dumnezeu este binecuvântat, precum și David zice: ”Binecuvântat este Cel Ce vine” (*Psalom 117,26*). Că obișnuiește Scriptura, pe această părțică de cuvânt „și”, ce se numește „sindesmos” - adică „legătură” -, a o lua în loc de „pentru că”; precum aceea: „Dă-ne nouă ajutor și deșartă este mântuirea omului” (*Psalom 59,12*), în loc de ”pentru că deșartă este mântuirea omului”. Și iarăși „Tu Te-ai mâniat și noi am greșit”, în loc de ”pentru că noi am greșit” (*vezi Psalm 77,65*).

Iar „Rod” al pântecelui Născătoarei de Dumnezeu a numit pe Domnul, căci fără de bărbat a fost zămislirea. Căci ceilalți copii sunt roduri ale părinților, iar Hristos numai al pântecelui Născătoarei de Dumnezeu a fost „Rod”, că numai ea singură L-a purtat în pântece pe Acesta.

”Și de unde mie aceasta să vină la mine Maica Domnului meu? Că iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul.” (Evanghelia lui Luca, 43-45)

Precum mai pe urmă când a venit Hristos să Se boteze, Ioan L-a oprit plin de cucernicie, zicând: ”Nu sunt vrednic” (*Matei 3,11,14*), așa și acum prin maica sa grăiește: ”Și de unde mie aceasta să vină la mine Maica Domnului meu?”, mai înainte de a naște pe Domnul, Maică numindu-o pe ceea ce-L purta în pântece. Că la celelalte femei până încă nu au născut, nu se cuvine ”maici” a le numi, pentru frica lepădării. Iară la Fecioara nimic de acest fel nu se putea bănui.

Pentru aceasta și mai înainte de a naște, Maică și Fericită ești tu, o, Marie, care ai crezut că va fi săvârșire celor ce s-au zis ție de la Domnul!

(Sfântul Teofilact Arhiepiscopul Bulgariei,
Tâlcuirea Sfintei Evanghelii de la Luca)